

इतिरामाभिरामे० रा० वा० उ० एकोनत्रिंशः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथ ब्रह्मणोऽमोचनमिन्द्राश्वासनं च ॥ जिते इति ॥ १ ॥ २ ॥ अहोस्येति संधि
 रार्षः ॥ तव तुल्यः एष इति शेषः ॥ ३ ॥ त्रीन् लोकान् जेष्यामीति या प्रतिज्ञा कृता सा सफला जाता ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ तन्मुच्यतां त्रिदशानां वशे स्थापितत्वात्तावत एवार्थस्य त्वत्सं
 पाद्यत्वात् इति भावः ॥ अस्य मोक्षणार्थाय अन्यदप्यभीष्टं दिवौकसः किं प्रयच्छंतु तद्वदेति शेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ सर्वामरत्वं सर्वतो निमित्तात्सर्वस्मिन्नपि काले मरणराहित्यं मत्सु

इत्यार्षे श्रीम० वा० उ० एकोनत्रिंशः सर्गः ॥ २९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ जिते महेंद्रेऽतिबले रावणस्य सुतेन वै ॥ प्रजापतिं
 पुरस्कृत्य युर्लंकां सुरास्तदा ॥ १ ॥ तत्र रावणमासाद्य पुत्रभ्रातृभिरावृतं ॥ अब्रवीद्गनेतिष्ठन्सामपूर्वं प्रजापतिः ॥ २ ॥ वत्सरावण
 तुष्टोऽस्मि पुत्रस्य तव संयुगे ॥ अहोस्य विक्रमो दार्यं तव तुल्योऽधिकोऽपि वा ॥ ३ ॥ जितं हि भवता सर्वं त्रैलोक्यं स्वेन तेजसा ॥ कृता प्रतिज्ञा
 सफला प्रीतोऽस्मि स सुतस्य ते ॥ ४ ॥ अयं च पुत्रोऽतिबलस्तव रावणवीर्यवान् ॥ जगतीं द्रुजिदित्येव परिख्यातो भविष्यति ॥ ५ ॥ बलवा
 न्दुर्जयश्चैव भविष्यत्येव राक्षसः ॥ यं समाश्रित्य ते राजन् स्थापितास्त्रिदशा वशे ॥ ६ ॥ तन्मुच्यतां महाबाहो महेंद्रः पाकशासनः ॥ किंचा
 स्य मोक्षणार्थाय प्रयच्छंतु दिवौकसः ॥ ७ ॥ अथाब्रवीन्महातेजा इन्द्रजित्समिति जयः ॥ अमरत्वमहं देववृणे यद्येष मुच्यते ॥ ८ ॥ ततो
 ब्रवीन्महातेजा मेघनादं प्रजापतिः ॥ नास्ति सर्वामरत्वं हि कस्यचित्प्राणिनो भुवि ॥ ९ ॥ पक्षिणश्च तुष्पदो वा भूतानां वा महौजसां ॥ श्रु
 त्वा पितामहेनोक्तं मिन्द्रजित्प्रभुणा व्ययं ॥ १० ॥ अथाब्रवीत्सतत्रस्थं मेघनादो महाबलः ॥ श्रूयतां वा भवेत्सिद्धिः शतक्रतुविमोक्षणे ॥
 ॥ ११ ॥

दृष्ट्वा प्राणिनां नास्ति ॥ ९ ॥ तान् प्राणिन आह ॥ पक्षिण इति ॥ महौजसो भूता द्विपादाः ॥ १० ॥ श्रूयतां वेति ॥ वा अथवा सर्वामरत्वासंभवे
 शतक्रतुविमोक्षणे तद्रूपान्निमित्तायामेसिद्धिः कांक्षिता सा श्रूयतां ॥ ११ ॥